

βέβαιον ότι θα το επιδιώξουν ως γυμνοί, απορρίπτοντες χάριν του σκοπού των του ιερού και αυτήν ακόμη την ελαφράν περιβολήν των και περιφερόμενοι εις τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας του ἱεροῦ πτόλιέθρου με τὸ κοστούμι τὸ ὅποιον ἐπέβαλεν ὁ Σαβαώθ εἰς τοὺς ἀμαρτήσαντας πωτοπολάστους.

Εἶνε ἱκανοὶ νὰ τὸ κάμουν καὶ αὐτοί, ἀφοῦ ὁ τράχηλος ἐκείνων οἱ ὅποιοι δὲν ὑποφέρουν ζυγόν, ἅπευ δειχθῇ πλέον τετραγωνικώτατα ὅτι δὲν εἶνε ὁ ἰδικός μας, ὅπως κολακευόμεθα νὰ τὸ λέγωμεν καὶ νὰ τὸ πιστεύωμεν, ἀλλ' ὁ τράχηλος τῶν Ἀμερικανῶν.

ΠΑΡΟΥΣΤΩΜΕΝΟΣ

ΣΤΙΧΟ

Μακριὰ δὲν ἦταν πρὸς ἄψιν
ξοπίσω του στὸ δρόμο
ὁ γέρος ὁ ἀργοκίνητος
τὸ δέντρο τὸ ἀπὸ τὸ
ἐλθόν γροικαίει μετ' ὅτου στρατὶ
ἀπάντεχό λατόμο,
Ποῦ τοῦ θανάτου οἱ χτύποι του
ἐμπνοῦσαν τὸ θυμὸν.
Κι' ἀπὸ τὸ δέντρο 'πρόφτανε
μὲν νὰ δῇ ξανά,
Ποῦ πρὶν λίγη ὥρα βούβιζε
στὸν ἴσκιό του δροσά,
Μα σένα χτύπο πέφτεινε
καὶ σωριαζόνται κάτω
ὁ γέροντας καὶ τὸ δέντρο
μετὰ τὰ πυκνόφυλλά του.

ΧΡ. ΒΑΡΑΕΝΤΗΣ

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου ἐδημοσίευσε τὸ πρόγραμμα τῆς ἐρετεινῆς χειμερινῆς περιόδου.

— Εἶνε πλουσιώτατο καὶ φιλολογικώτατο.

— Ἡ ἀθάνατη «Ὁρέστεϊα» τοῦ Ἀλφρέδου, μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν κ. Γ. Σωτηριάδη, με μουσική τοῦ Stanford, θὰ παιχθῇ πρώτη πρώτη.

— Ἐπειτα ἔρχεται τὸ «Χειμωνιάτικο παραμῦθον» τοῦ Σαίξπηρ μεταφρασμένο ἀπὸ τὸν κ. Κακλαμάνο, ἢ «Μόννα Βάνα» τοῦ Μαίτερλιγκ μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν κ. Ξενοπούλου τὸ «Ἡμέρωμα τῆς Στρίγγλας» τοῦ Σαίξπηρ μεταφρασμένο ἀπὸ τὸν κ. Ποριώτη.

— Δύο τραγωδίαι τοῦ Σοφοκλέους, ἡ «Ἀντιγόνη» μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν κ. Μάνο στὴν ἐ-

θνική μας γλῶσσα καὶ ὁ «Οἰδίπους Τύραννος» μεταφρασμένος ἀπὸ τὸν κ. Βλάχο στὴν ὑπερκαθαρεύουσαν, θὰ διαγωνισθοῦν γιὰ τὸ γέρας.

— Ἡ «Ἀντιγόνη» τὴν ἔχει ἀπὸ τώρα ἐκασφαλίσμένη τὴ νίκη. Θὰ τὸ δῇτε! ὁ κ. Μάνος μετὰ τὴν ἐμπνευσμένη καὶ ζωντανή μετάφραση του κατιόρθωσε νῆανστίστη τὴν παλαιὰν Ἀντιγόνην.

— Ἐνθ' ὁ κ. Βλάχος, τὸν ἐστράβωσε καὶ τὸν ἔθαψε γιὰ δευτέρη φορά τὸν ἀτυχῆ Οἰδίποδα.

— Ὁ κ. Κ. Χατζόπουλος ποῦ μᾶς ἔδωσε πέρυσι τὴν ἀληθινὴν μετάφρασι τοῦ «Ἀμαξῶ Χένσελ» τοῦ Χάουπμαν, γιὰ φέτος μᾶς ἐτοίμασε τρεῖς ἀριστουργήματα.

— Μία κωμωδία τοῦ Bjornson, μιὰ τοῦ Σαίξπηρ καὶ μιὰ τραγωδία τοῦ Γκαίτε, τὴν «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις».

— Τὸ Βασιλικὸν μ' ἄλλους λόγους μᾶς ὑπόσχεται γιὰ φέτος δουλειὰ σοβαρή, κ' ἔχουμε μιὰ ἀγαθὴν προαίτησιν πῶς θὰ ἐκπληρώσῃ τίς ὑποσχέσεις του.

— Ὁ διορισμὸς τῆς κ. Φεράλδης ὡς καθηγήτριας τοῦ Ὁδείου, ἐκρίθηκε ὡς μιὰ καινούργια ἐπιτυχία τοῦ κ. Νάζου.

— Φαίνεται πῶς ὁ διευθυντὴς τοῦ Ὁδείου μας, μ' ὅλο τὸ λυσσασμένο πόλεμον ποῦ τοῦ ἐκήρυξε τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ βιολιτζῆ Μαρίνου, ἐξοκολοθεῖ νὰ δουλεύῃ καὶ νὰ θριαμβεύῃ.

— Φαντασθῆτε τί θάματα θὰ κατάρθωνε ἂν τὸν ἐπροστάτουν καὶ ἡ «Κριτική».

— Τὸν «Κρίτωνα» τοῦ Πλάτωνος τὸν ὅποιον ἀπὸ τὸ ἄλλο φύλλον θὰ ἄρχισουμε νὰ δημοσιεύουμε δὲν τὸν ὑπαγόρευσε ὁ κ. Χρηστομάνος.

— Κ' ὁ λόγος ἀπλούστατος: Ὁ συνεργάτης μας κ. Σταμόπουλος δὲν ἔχει τὴν ἀτυχία νὰ γνωρίζῃ προσωπικῶς τὸν κ. Θεατρώνην τῆς «Ὁμονοίας».

— Ὁ ὅποιος ἔχει ὑπαγορεύσει ὅλες τὰς μεταφράσεις ποῦ ἔγειναν ὡς τώρα ἀπὸ δικούς μας καὶ ξένους μεταφραστές ποῦ ἔτυχε νὰ τοῦ ποῦν καὶ μὴ καλημέρα μονάχα.

— Οἱ ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς Πειραιῶς ἐξακολουθοῦν.

— Καὶ θὰ ἐξακολουθοῦν εἰς αἰῶνα τὸν ἀπαντα, ὅπως ἐξακολουθοῦν καὶ οἱ ρεκλάμες τῶν καταποτίων τοῦ Πίγκ.

— Καὶ φυσικώτατα, ἀφοῦ ὁ κ. Δαμαλᾶς κατασκευάζει καὶ τίς πρώτες καὶ τίς δευτέρας.

τοῦ κοινῶ λαοῦ! Καθὼς ὁ Κρουμπάχερ τὸ ἀποδείχνει, το σιδερένιον χέρι τοῦ «Τρικιστοῦ κρατοῦσε γερὰ καὶ ἐκτεταστὴν συγγραφὰν πρὸς 9 αἰῶνας, καθὼς καὶ σήμερον στὴν Ἑλλάδα. Μόνον ἐκεῖνοι ποὺ γράψαν τὴ Νέα Διαθήκη, καὶ ποὺ μῆτε ξέρανε μῆτε θέλανε νὰ ξέρουν ἀπὸ φιλολογία, εἶχαν τὸ θάρρος νὰ βγάλουν τὸ κήρυγμά τους στὸ καθαυτό ἱδιώμα, τὸ ἄπλο, ὅχι ὅμως, καὶ χυδαῖον, τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

Τὸ τελειωτικὸ ζήτημα ποῦ ἀναφέρθηκε στὴν ἀρχὴ τοῦ ἀρθροῦ τούτου εἶναι παραπολὺ μεγάλον γιὰ νὰ ζεταστῇ ἐδῶ πέρα. Δὲ θέλω νὰ πῶ πῶς ὡς ἓνα βιβλίον ὁ Πάλλης καὶ ὁ Weymouth δὲν ἐκιννοῦν ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἀρχή. Μὰ δὲ μοῦ φαίνεται πῶς ὁ παραλληλισμὸς εἶναι καὶ ὅλος διόλου σωστός. Ἡ ἀρχαῖα διάλεχτο τῆς ἐπιθεωρημένης ἀγγλικῆς μετάφρασης (Revised version) δὲν εἶναι καὶ στάλθηται νεκρὴ σὺν τὴν Ἑλληνικῇ καὶ θαρσύνεται ὁ ἄγγλος, καὶ ὡς μιὰ ὁ ἄγγλος πολὺ διαφορετικὰ ἢ π' ὅτι προσηύκεται. Καὶ μῆτε εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ τὴν καταλάβῃ ὁ κοινὸς λαός. Ἄλλο ἓνα, ποῦ καὶ οἱ μεταφρασταὶ τοῦ ὁμοῦ καὶ ὁ Weymouth γράφουνε στὴν καλλιεργημένην νέαν Ἀγγλικὴν τοῦ παραδεγμένου

— Οἱ Ντούκμαν κάθονται στὸ ξενοδοχεῖο τῆς Μ. Βρετανίας.

— Τί παράξενα πράγματα! Νέκοιλοῦν τὴν μόδα τῶν ἀρχαίων στὸ ν. ὕψος τους καὶ νὰ κάθονται στὸ καλλίτερον καὶ εὐρωπαϊκώτερον ξενοδοχεῖο μας!

— Γιὰ νὰ ἦσαν συνεπεῖς σὲ ὅλα τους ἔπρεπε νὰ ζητήσουν τὴν ἀδεια ἀπὸ τὸν κ. Καθαδῖαν νὰ καθίσουν στὸ ναὸ τῆς ἀπτέρου Νίκης; ἢ στὶς φυλακὰς τοῦ Σωκράτη.

— Νέον καλλιτεχνικώτατον ἀνθοπωλεῖον στολίζει ἀπὸ χτὲς τὴν ὁδὸν Σταδίου.

— Εἶναι ἀπέναντι τοῦ θεάτρου Τσόχα καὶ τὸ διευθύνει ὁ κ. Ἀριστόφιλος Τσούτσος.

Ο ΙΔΙΟΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΟΙ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΕΣ

Φίλιππε «Νουμά».

Κάτι ἔλεγε σ' ἓνα φύλλον σου γιὰ τοὺς ἱεροκήρυκες μας: πάρε λοιπὸν καὶ τὸ ἀκόλουθον ἱστορικὸν ἐγγυημένο ἀπὸ μένα.

Ἡ σκηνὴ στὴ Χιλὴ, μικρὸ χωριὸ στὴ Μαύρην Θάλασσαν, ποῦ προμηθεύει στὴν Πόλιν πλούστρες, δούλες καὶ παραμάνες, ποῦ εἶναι δηλ. ὅτι ἡ Ἄνδρος γιὰ τὴν Ἀθήνα.

Πῆγεν ὁ ἱεροκήρυκας νὰ φωτίσῃ τὸν κόσμον, καὶ καθὼς εἶναι καὶ τὸ σωστό, μελοῦσεν ὁ ἄνθρωπος στὴν πρὶν ὑψηλὴν καθαρεύουσαν ποῦ ἤξερε. Ἐνθ' λοιπὸν ἐφώναζε:

«... θεῖα συνάρσει, ὦ φιλόθεσκον πλήρωμα, ἐλυτρώθη τὸ ἡμέτερον γένος ἀπὸ τῆς προπατορικῆς ἀμαρτίας...»

κατ' ἀπὸ τὸν ἄμβωνα οἱ Χιλίτισσες μαζεμένες σταυροκοπιῶνταν νομίζοντας πῶς διαβάζει τροπάριον. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἄρχισε νὰ μακραίνει, καὶ τότε ἔχασαν τὴν ὑπομονὴν καὶ ἄρχισαν τὸ διάλογον.

— Καμένη Μάλαμα, τί λέει τοῦτος; Μὴ λέει τὸ Βιαγγέλιον;

— Ὁχι, εἶπετο τὸ Βιαγγέλιον ὁ παπᾶς καὶ διάβηκε.

— Ἀμὲ τί λέει;

— Ρωτάεις ἐμένα; Ἀμὲ ἐσύ ξέρεις γράμμα! Ξέρεις τὸ Βιαγγέλιον καὶ τὸ Παλτήρι, τὰ γράμματα τοῦ Θεοῦ, καὶ ρωτάεις ἐμένα;

— Καμένη, στράγγισα. Βυζάνουμαι!

τύπου. Γιὰ νὰ βροῦμε σωστὸ παραλληλισμὸ τοῦ ἔργου τοῦ Πάλλης ἔπρεπε νὰ συστήσουμε ἐπιτροπὴν ἀπὸ «Kailyards» νὰ μᾶς κάμουνε μετάφραση σὲ μουσικῶφονη Σκωτσέζικη χωρικὴ γλῶσσαν, ἢ τὸ φίλον μου τὸν John Ackworth νὰ μᾶς κάμῃ Νέα Διαθήκη γιὰ τοὺς ἐργάτας τῶν Κλωσταδίκων, ἢ τὸν Kipling νὰ κολλοῦθῃ τοῦ στρατιώτου, μὲ «Κόκνικη» (Cockney) (1) μετάφραση. Στὴν Ἑλλάδα ὥσπου νὰ στέρξουν οἱ γραμματισμένοι νὰ παραδεχτοῦνε γιὰ γραφὴ τὴ μιλημένην ποῦ βρέθηκε κατὰ ληλὴν γιὰ κάμπους ποιητάδες τους, ἄλλο δὲν τοὺς μένει, παρὰ ἢ μιὰ τέτοια κάπως χυδαῖα μετάφραση τῆς Νέας Διαθήκης, ἢ καθόλου καμμιά μετάφραση. Ἄν ὑπάρχουνε, (ποῦ δὲν τὸ πιστεύω), στὴν Ἀγγλίαν τᾶξες ποῦ δὲ νοιώθουν τὰγγλικά τῆς Γραφῆς, πᾶσι νὰ πῇ πῶς ἔχουμε κ' ἐμεῖς ἐμπρός μας τὸ ἴδιον δῖλημμα, ὅσο καὶ ἂν εἶναι χεῖρες οἱ νέες μεταφράσεις γιὰ παραφραστικούς ἢ γιὰ σχολικούς λόγους.

Κι ἄλλα πολλὰ μαθήματα μποροῦσε τινὰς νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὸ σφῶ αὐτὸ βιβλίον, ποῦ μῆτε ἀνακεφαλαίωση δὲν ἔχω τόπον νὰ τοῦ κάμω. Ἐνα ὅμως, γιὰ τοὺς γραμματικούς αὐτοὺς, ἀξίζει νὰ τὸ προσθέ-

(1) Μπαμποῦδες εἶναι οἱ ἴντοι οἱ γραμματισμένοι.

(2) Κόκνικη εἶναι ἡ γλῶσσα τοῦ λαοῦ στὴ Λόντρα.

— "Ε, καμένε, κατσήτε! Γάνιασε πιά του-
τος νά λήη.

— Μαρή, τυτός κατάκασε αὐτοῦ πιά! Θά
μὴ διαβῇ πιά;

— Σοὺς ντὲ, καμένε. Κρυμνίτιστα!

— Μαρή, ἀκόμα θά πῇ; Ἀμὲ τί λέει:

— Τὴν τῶφλα του καὶ τὴ μούντζα του λέει
πιά.

— Ἀρσεντρε, διὰθῃ ἔπαρε ἕνα σκρίμι καὶ λί-
γεψε ἡ καρδιά μου, καμένε.

— Μαρή Ζωγιώ, παίνατε καὶ τὸ παιδί τὸ
καμένο.

— Διὰθῃ μιά, φτάνει σε πιά. Ἀτός σου λέει
τα, ἀτός σου ἀκούεις τα.

Καὶ δταν τελείωσε:

— Μαρή, κατέβηκε πιά.

— Δόξα σοι ὁ τῆσγ. Ἀμὲ πιά νά φράξῃ.

Ο ΑΝΗΣΥΧΟΣ

Ο ΑΝΑΔΟΧΟΣ

Φίλιππος Νουμά

Ἐδιδάσσα ἕνα ποιημάκι εἰς τὸ χθεσινὸ φύλλο
τῶν «Ἀθηνῶν» καὶ ἐγγέλαια ὅχι τόσο μὲ τὸ ποίημα
τὸ ὁποῖον ἦτο ἀνέκδοτον καὶ τὸν γέλωτα νά μοῦ
προαλέσῃ, ὅτο μὲ τὸν περιεργότατον καὶ φαιδρό-
ταταν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐδημοσιεύθη.

Τὸ ποίημα αὐτὸ εἶναι ἐνδὸς νέου ἀπὸ τὴν Μ.
Ἀσίαν, ὁ ἴποιος ἀφοῦ τὸ ἔγραψε, τὸ ἔστειλε εἰς
τὸν κ. Πολέμη νά τὸ κρίνῃ καὶ νά τὸ παραδώσῃ εἰς
τὴν ἀθηνάσιαν.

Καὶ ὁ κ. Πολέμης τὸ ἐδιδάσσα, τὸ ἔκρινε, τὸ
ἐνέκρινε καὶ τὸ παραδίδωκε πρὸς δημοσίευσιν, συνο-
δεύσας αὐτὸ καὶ μὲ τὴν σχετικὴν καὶ ἀπαραίτη-
τον ἐκθεσιν πραγματογνωμοσύνης.

Νὰ ζήσῃ ὁ ἐκπορώτιστος, νὰ ζήσῃ ὁ ἀνάδοχος
σου, νὰ ζήσουμε καὶ μεῖς γιὰ νά καμαρώσουμε τοὺς
ἐκκολαπτομένους Ὑποπολέμηδες.

Δικός σας
ΑΒΑΦΤΙΣΤΟΣ

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ
ΠΡΙΝΑΡΗ-ΦΟΥΝΤΟΥΚΛΗ
ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΡ. 26Α
ΕΤΤΑΦΑΙ ΚΑΙ ΕΚΑΣΤΗΝ

Ἐναρξίς μαθημάτων 10 Σεπτεμβρίου,
ἡμέραν Τετάρτην.

σομε σὲ ὅσα παρὰπάνω ἀναφέρθηκαν. Καταντοῦμε
δηλαδὴ στὴν ἀκόλουθη ἀρχή. Ἄν ἡ Νέα Ἑλλη-
νική μᾶς δείχνει πῶς βγάζει καὶ τρανώνει φαινό-
μενο πού ἀρχίζει καὶ πρωτοφαίνεται στὴ Νέα Δια-
θήκη, πρέπει μὲ πολλὴ προσοχὴ νά τὸ θεωροῦμε
ὡς καὶ πού θρέφεται καὶ μεγαλώνει μονάχου του
καὶ ὅχι νὰ νὸ βιάζουμε μὲ προκρουστικούς κλασικούς
κανόνες. Στὴν ἐφαρμογὴ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς, οἱ ἀλλή-
θεις πού μᾶς λέει ὁ Κρουμπάχερ τὸ κάμνουν ἀπα-
ραίτητο καὶ σπουδαῖο νά βεβαιώσουμε τίς πηγές
τῆς νέας Ἑλληνικῆς πού παίρνουμε γιὰ χρῆσιν μας.
Θὰ εἴτανε μάταιο νά βγάξουμε τὰ συμπεράσματά
μας ἀπὸ τὰ τεχνητὰ ἑλληνικά τοῦ σχολείου. Ἐ-
κεῖνο πού χρειάζεται ὁ σπουδαστής τῆς Ἑλληνι-
στικῆς εἶναι προσεκτικὴ μελέτη τοῦ Πάλλη. Κι ὁ
Διαμαρτυρούμενος Χριστιανὸς πού τονε διαβάζει θὰ
λαχταρῇ νάρθῃ ἡ μέρα πού θὰ σιμώσῃ ἡ Ἱερὴ
Γραφή πὺς κινεῖται ἐκεῖνοι πού ζοῦνε σήμερα στὶς
χώρες πού ὁ Παῦλος διδάσκει καὶ στοὺς γραμματι-
σμένους καὶ στὸν κοινὸ λαὸ τοῦ παλίου καιροῦ.

JAMES HOPE MOULTON

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Περιεχόμενα τοῦ ἀριθ. 69—70 τῶν ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΩΝ:
Γρηγορίου Ξενοπούλου Ἑθνικὴ λατρεία.—Ἀγγέλου Ση-
μριώτη Εἰς τὴν γυναῖκα (ποίημα).—Σ. Κ. Σακελ-
λαροπούλου, Πρὸ ἑνὸς αἰῶνος.—Σέλλεϊ ποίημα, μετά-
φρασις Κ. Πρινάρη.—Δούσανη Τὰ ὑποδύχια.—Σπ.
Δὲ Βιάζη Ἀπὸ τὸν βίον τοῦ Σολωμοῦ.—Π. Νιρβάνη
Φιλολογικὴ ζωὴ.—Ἀρ. Κουρτίδου καὶ Κ. Μιχαηλίδου
Θεατρικὰ ἄρθρα κλπ. καὶ ὑπὲρ τὰς 10 καλλιτεχνικὰς
εἰκόνας, ἐκ τῶν ὁποίων μίαν ὁμοκαίαν εἰκόνα τῆς καλ-
λιτέχνιδος δ. Βιμαρμένης Σανθόκη καὶ μίαν ρομαντικω-
τάτην τοῦ ποιητοῦ Μαλακάση. Τὸ 71ον τεῦχος τῶν Ἀθην-
αίων περιέχει: I. Ν. Σβορώνου διενεργηθέν Νομ. Μουσίου.
Τρεῖς βασίλισσαι τῆς Αἰγύπτου.—Ζ. Α. Παπαντωνίου,
Ποιήματα.—Θωμά Θωροπούλου, Γιάννουλης Χαλεπίης.
—Κ. Μίνου. Ὑπὸν Διόνυσου (ποίημα).—Σπ. Δ. Βιάζη,
Ἀπὸ τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα τοῦ Σολωμοῦ.—Μαρία Ὑδρα-
Εἰκοσιεξὴ καὶ μία (διήγημα).—Παύλου Νιρβάνη, Φιλο-
λογικὴ ζωὴ, Οἱ ἐρωτικοὶ μυθογράφοι τῆς Ἰταλίας.
—Γράμματα.—Τέχνη.—Ἐπιστήμη.—Εἰκόνας.
—Τὸ Ναυτικὸ τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὸν δέκατον
αἰῶνα ὑπὸ Μιχ. Γούδα. Ἐκδοσις Κετικῆς. Ἱστορικὴ
μονογραφία ἀξανάγνωστη γραμμένη ἀπὸ τὸν ὑποπλο-
αρχο κ. ἑνὸς ἀπὸ τοὺς πρὸ μαρτυρούμενους ἀξιωματικούς
τοῦ ναυτικοῦ μας.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ὡδείου γνωστοποιεῖ, ὅτι τὸ
μάθημα τῆς Μονωδίας, λίαν εὐγενῶς ἀνέλαβε νά
διδάξῃ ἡ κυρία Φεράλδη.

Αἱ ἐγγράφαι εἰς τὸ μάθημα τοῦτο θέλουσιν ἐξα-
κολουθήσει μέχρι τῆς 26ης τρέχοντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Σ)βρίου 1903

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ὡδείου
Ρ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΦΤΗΝΕΙΑ-ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ-ΟΜΟΡΦΙΑ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ
ΜΑΡΙΑΣ ΚΥΠΡΙΑΔΟΥ
5 ΑΡ. ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΡ. 5

Ὅλ' οἱ Ἀθηναῖοι εἰς αὐτὸ θά ράπτουν τὰ ὑπο-
κάμισάτους καὶ ὅλ' αἱ Ἀθηναῖς εἰς αὐτὸ θά πα-
ραγγέλλουν τὴν προῖκά του.

Ἐπισκεφθῆτε το καὶ θά πεισθῆτε. Ὅχι λόγια
ἀλλὰ πράγματα. Τὸ σύμβολον τοῦ νέου ἐργоста-
σίου εἶνε:

ΦΤΗΝΕΙΑ—ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ—ΟΜΟΡΦΙΑ

ΚΕΡΔΟΣ 312, 140 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναί! 312, 140 δραχμαὶ ἔδωκε μέχρι τοῦδε τὸ γρη-
γερόν τοῦ τραπέζου καὶ τοῦ ΦΩΤΙΟΥ εἰς τοὺς πε-
λάτας του. Ἦτοι ἐκ τῶν ἀγοραστῶν λαχειοφόρων ἡμο-
λογίων ἐκ τοῦ γραφείου του ἔχουσι κερδίσει διέξοδα ποσά,
ἀνερχόμενα εἰς τὸν στρογγυλὸν ἀριθμὸν 312,140 δραχ.
Ὁ κ. Ἰω. Φωτίου θέλει ν' ἀναδείξῃ τὸ ποσὸν τοῦτο
εἰς 1.000,000 δραχ. Ἐπιθυμῶν δὲ ἵνα συμμετάσχωσι
τούτων πᾶσαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας, ὁ ποσὸν δὲ ἵ-
ζει τὴν προκαταβολὴν δι' ἐκάστην λαχειοφόρον τῆς
Ἑθνικῆς Τραπέζης εἰς δραχ. 8 καὶ θέλοντας ν' ἀγορά-
σωσι τοιαύτην νά προσέλθωσιν εἰς τὸ τυχερὸν γραφεῖον
του, ὅπου πάντως θὰ κληρωθῇ μετ' ἀμοιβῆς δημοφιλῆ
τις καὶ τί χαρὰ νά εἶνε ἡ πρώτη μὲ τὰς 70,000 χρυ-
σῆς δραχ. τὴν 18 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ὅτε γενήσεται ἡ
κλήρωσις.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

—κ. Ι. Στ. Ὁ φίλος μᾶς γράφει: τὰκόλουθα γιὰ τὴν ὑπό-
θεσι: «Γιὰ τὴ Μακεδονίαν φοβοῦμαι θὰ καθοῦν τὰ χρο-
ματα καθὼς πάντα. Θὰ πῶσιν σὲ χέρια προξενικά, καὶ
ἔμε γύρευε. Μοναχὰ ἡ Κυβέρνησις θὰ τὰ σώσῃ δταν
γίνει τῆς ἀνθρωπότητος. Κάθε ἄλλο τοῦ κόσμου.—κ. Συν-
ταγματικό. Στὸ ἔργον ταῦ ἔχ! πόσο λυπούμεθα πού
δὲν μᾶς περισσεύει χρόνος νά τὸ ἐκμεταλλεύουμε—ἀπαντοῦμε
μ' ἕνα ἐπίγραμμα χαρακτηριστικώτατο:

Τὸ Σύνταγμα εἶναι βρῦσι
νερὸ τοῦ πῆρ καὶ πίνας.
Ἐθελώμεθα τὴ βρῦση;
καὶ πῶτα οὐ θὰ πλύνῃ!

Δε τὸ παραδεχόμεθα πῶς ἔπει καὶ ἡ περίφημη κῆ-
ρύξη εἶναι ὁλοκληρῶν καὶ λυρόναι καὶ κατὰ αἶμα τὰ
πῶτα:—δ. Τυτίκα. Ἡ Ἀρσενόφουσα ἐξέμεινε καθόλου
γιὰ γλώσσας. Καὶ τοῦ Κόντου τῆ γλώσσα ἀκόμα ἂν κου-
θεντιάζετε ὅτι αὐτὴ ἀρχὴν εἰς τὸν κόσμον εἶναι. Δὲν θὰ στενοχω-
ρηθῇ καθόλου, ὅπως ἐλπίζουμε πῶς δὲν θὰ στενοχωρηθῇ
καὶ τις ἂν τὴς κουθεντιάται καὶ τὴν γλώσσῃ της.—κ. Χρ.
Ι. Εὐχριστούμεν. Στὸ ἄλλο φύλλο.—κ. Γ. Μαντ. Καὶ
τὸ δεύτερον τὸ λάβαμε ὅτι ἀποκαταστάται.—κ. Ιωάν. Ερ-
μου. Τί γίνεται ὁ «Πάτερ Ἠλίας»; Ποτε ἐπὶ τέλους;
—Γιὰ Μερ. Περιμένουμε τὸ διήγημα τοῦ Ὁφμαν. Ἐλ-
πίζουμε πῶς δὲν ἔγγραψεν πού ἀκόμα.—δ. Ἀρδο-
φνοῦδα. Φρονέστε νά πάρετε καὶ ἄλλα τρία καινούργια
γράμματα ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον. Σὺς παρακαλοῦμε, ἵνα
με τὴν Τετάρτη τὸ βράδυ ἔχετε σταλμένο τὸ ἔργο σας.

ΣΤΟ ΦΥΛΛΟ

ΤΗΣ ΑΛΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

—Μπαύρον: «ΤΑ ΝΗΣΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»
μετάφρασις Ἀργύρης Ἐφταλιώτης.
—Πλάτωνος: «Ὁ ΚΡΙΤΩΝΑΣ» μεταφρασμένος
στὴν ἐθνικὴ μᾶς γλώσσα ἀπὸ τὸν κ. Ι. Γ.
Σταμόπουλο.
—Συμ. Σταθ. Ἡ ἀναγνώσματα τῶν ἐφημερίδων.
—Βάλλεν-Στάιν: ΛΟΓΙΑ ΕΝΟΣ ΑΝΕΞΑΡ-
ΤΗΤΟΥ.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ συνδρομηταὶ τῶν
Ἀθηνῶν ὅσοι ἀλλάξαν κατοικίαν, νά μᾶς τὸ
δηλώσουν γιὰ νά ξέρουμε ποῦ νά στέλνουμε
τὸ φύλλο.

Παρακαλοῦνται καὶ οἱ λίγοι συνδρομη-
ταὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ πού δὲν ἔστειλαν ἀκόμη
τὴν συνδρομὴν, νά μᾶς τὴν στείλουν ἄφου,
καθὼς εἶναι γραμμένο καὶ στὸν τίτλο τοῦ
φύλλου, ἡ συνδρομὴ πληρώνεται μπροστὰ.

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗ

“ΩΡΕΣ”

Πορνεύονται ὁρακτικῶς 3 στὰ βιβλιο-
πωλεῖα τῆς ΕΣΤΙΑΣ, ΜΗΕΚ, ΕΛΕΥΘΕΡΟΔ.
ΔΑΚΗ.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΟΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΝΙΚΟΛ. Σ. ΛΑΡΔΗ

Τὸ τελειότερον ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ πλου-
σιώτερον εἰς μηχανήματα

ΕΚΤΕΛΕΙ ΔΙΑΣΤΗΠΟΤΕ ΣΧΕΤΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ—ΟΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΕΟΥΣ 28

ATELIER DE RELIEUR
N. S. LARDIS
ATHENES—RUE PRAXITELLES 28.